

השודדים היו ביד

אביב פריצות רבות לקופות של מלטשות יהלומים — תופעה חדשה בתולדות הפשע הישראלי בשנים האחרונות. הסיבה העיקרית, שבגללה לא התעניינו אנשי העולם התחתון ביהלומים, במשך שנים רבות, היתה טמונה בקושי הכרוך במכירת הסחור רה הגנובה. עתה נראה שבעיה זו מצאה את פתרונה.

תקדים מסוכן

יש סברה כי כנופיה גדולה, הקשורה עם חוגי העולם התחתון בחוף-לארץ, פועלת לאחרונה בארץ. במאמצים מרובים הצליחה המשטרה ללכוד רק כנופיה קטנה של שרי דדי יהלומים, שאינה פועלת במיסגרת של אירגון גדול. ברשותה נמצא רק חלק זעיר מהרכוש הגנוב. רוב היהלומים הגנובים לא נמצאו.

עד עתה עבדו אנשי הכנופיות רק בשיטת של פריצות לילה לקופות סגורות. הן פעם בוצע השוד בשיטה גלויה ונועזת: שוד מזוין.

יתכן שהרעיון לשוד נולד לאחר כישלון המשטרה בתפיסת שני הפושעים, שביצעו את השוד בבנק לאומי בכאר-שבע, בו נרצח צה מנהל הבנק, בחודש דצמבר האחרון. אז היה ברור שהשוד בוצע על-ידי פושעים חדשים. הפעם פעלו אנשי מקצוע מעולים, שקצרו הצלחה רבה.

תיאור השוד מוכיח כי השודדים התמצאו היטב בשטח פעולתם. הם ידעו בדיוק כי אילו מקומות נמצאת הסחורה המבוקשת. השוד, במרכזה של העיר, בוצע בזמן שה רחוב היה שקט וריק. איש מפועלי ומנהלי המפעלים הקטנים שבסביבה לא ראה מאור מה מן המתרחש במלטשה ובסביבתה. איש לא הבחין בתנועה חשודה.

גם מקום השוד נבחר בקפדנות. למלטשה מסוף גג של בית אחר, שאיפשר לשודדים לסגת, במקרה הצורך, דרך שלוש יציאות שונות. הסעות היחידה שעשו הפושעים: הם השאירו במקום השוד חבלים וסמרטוט צבעוני שהביאו עימם, כדי לכבול את הנשד דדים. ביום השני התברר שהשודדים עשו טעות נוספת: באותו יום מצא סוחר משטרה מכונת לארץ, כנראה גנובה, ובה מעטפות קטנות שהכילו יהלומים. אך קשה להאמין כי חוקרי משטרת תל-אביב יוכלו לצלל מימצאים אלה, כדי להתחקות אחר השודדים וללכדם.

אך אם לא יתפשו השודדים בזמן הקרוב, עלול השוד המזוין של השבוע לשמש תקדים מסוכן. השוד היה מוצלח מדי, וביצועו היה קל מדי.

במלטשה של אפרים קוצינר, כמו במר בית המלטשות בארץ, אין אמצעי כסחון ועילים בפני שודדים מזוינים. אם יחזור ה שוד האחרון במהדרות נוספות, אין שום כסחון כי אקדחים ותחמושת לא יפעלו, ויקטלו אזרחים שלווים, כדי לזכות באוצר המבוקש.

השיחזור של השוד: אנהל המיפעל כותח את הכספת תחת איום אקדחו של השודד

בחוץ הוא הספיק לשבור את אחד החלונות, כדי להזהיר את אנשי המיפעל שלא ימהרו להזעיק עזרה. שתי דקות לאחר מכן, הרים משה בלאר ויס את ראשו, קבע כי כל השודדים הסתלקו כבר. הוא קפץ על רגליו, תפס את אקדחו וניסה לטעון אותו. עצבנותו גרמה לכך שהאקדח לא נטען. הוא רץ, יחד עם אחד ממנהלי העבודה, אל הגג הסמוך למיפעל, כדי לראות אם מכונתם של השודדים כבר הסתלקה. הרחוב היה ריק.

באותה עת טילפן קוצינר, שהשתחרר בינתיים מכבליו, למשטרה. לצורך זה השתמש בטלפון נוסף שהיה במיפעל, אותו לא ניתקו השודדים. הניידת הראשונה באה ל אחר עשר דקות. השוטר הראשון שעלה במדרגות החזיק בידיו עוזי דרוך.

אך הנשק היה מיותר. השודדים נעלמו מן המקום, כשהם נושאים עימם יהלומים בשווי של 200,000 דולאר. ערכם היה רב יותר עבור בעלי המלטשה. כי הם נועדו לייצוא, הנושא עמו פרמיות. כך הסתכם עבורם השוד בסך של כ-750,000 ל"י.

הבהלה ליהלומים

חרי הניידת הראשונה, הופיעו ב מיפעל כמעט כל אנשי האגף הפלילי של משטרת תל-אביב. בעיתונות של יום ראשון, הכריז דובר המשטרה על מצוד ניהיב, אותו החלה המשטרה לנהל מיד ל אחר השוד. המצוד הביא בינתיים למעצרים של אחד-עשר איש. שניים נתפסו כשהם רוכבים על קטנוע גנוב. הם חשודים ב חיסכון שורת פריצות. צעיר נוסף נעצר כש התכונן להתפרץ לדירה. בשעה שתיים אחר חצות גילה סוחר משטרה שלושה צעירים המנסים לפרוץ למכונת ברחוב וייצמן. ארבעה נוספים נעצרו כחשודים בגניבת חל קים ממכונות חנוות ברמת-גן. האיש האחר וון נתפס כשניסה לפרוץ למחסן בשוק הסיטונאי.

ברור לחלוטין, כי יקשה על חוקרי ה משטרה לקשר את העצירים הללו עם השוד המזוין. ברור גם שלכידת הפושעים תהיה קשה ומסובכת. במשך החודשים האחרונים בוצעו בתל-

סה הוטלה עליהם לתוך שק צבעוני, ש הביא עימו. באותה עת פתח חברו בפעולה עצמאית. "תורקו אלי את הארנקים שלכם עם הכסף," ציווה הוא על השוכבים. הוא נטל את הארנקים, הותיר רק את ארנקו של פועל הנקיון. "אתה לא צריך לתת, רק ארבעה אלה," הסביר לו.

לאחר המעשה הרובי-הרודי, פנה סבלנותו של השודד הראשון. "תפסיק כבר, יש לנו כבר מספיק," אמר לחברו. אבל השודד ה גבוה לא היה מוכן להסתפק במועט. "מה איתך? יש פה עוד המון, ויש לנו גם המון זמן," השיב לו, והמשיך לרוקן את הקופה. כשגמר לרוקן את חלקה הגדול של ה קופה, ניתקל בדלת הסגורה של הכספת הפנימית. השודד עם האקדח ציווה על מנהל המיפעל לקום ולפתוח את המנעול. אחר-כך הוא פקד עליו לשכב שוב על הרצפה, והמ שיך במלאכתו.

הנשק היה מיותר

שהשק התמלא, עזב השודד את ה חדר. הוא חזר שוב, כעבור כמה דקות, בלי השק, והתחיל בביצוע החלק השני של השוד, כנראה לפי תוכנית ערוכה מראש. ראשית, רוקן את התאים של ארון הקיר, בהם נמצאו היהלומים שעבורם נעשה באותו יום. כך נטל 600 יהלומים מעובדים. מיד לאחר מכן החל בחיפוש יסודי בחיקו של בעל המלטשה. השודד הוציא מהתיק 4500 ל"י, במוזמנים, לקח באותה הזדמנות גם את האקדח שהיה ב תיק, לא שכן לוודא שהוא לא טעון. הוא המשיך בחיפושי, ומצא גם את הכדורים. לבסוף נתקל בכספת. היתה זו הכספת שבה נשמרו כספי המפעל. ליי. הוא אהם.

בזה סיים המיפעל קר הרות את פעולת השוד, ופתח בפעולות הכנה לנסיגה מן ה מקום. הוא קרע בתנועת יד אחת את חוט הטלפון, ולא שכן לקשר את רגליו וידיו של בעל המיפעל. כשסיים, ניגש ליתר בטי חון אל פועל הנקיון. הוא קשר גם אותו. אבל אז פקעה סבלנותו של חברו, השודד עם התחמושת, שאמר: "אין צורך לקשר אותם. אני אשאר פה עוד רבע שעה. אתה יכול ללכת בשקט." הוא הלך. חברו עזב את החדר כמה שניות אחריו.

נוספת של השודד המזויין. מולו עמדו אותה עת ארבעה גברים, שברשותם שני אקדחים. אך שני האקדחים לא היו מוכנים לשימוש. גם האקדח של קוצינר וגם אקדח-הטוטו של בלאוויס, היו מונחים בתיקיהם, כשהם אינם טעונים. שני הגברים הנוספים, שעמדו ב אותו זמן בידיים מורמות, היו שני ספור-טאים מפורסמים: שופט הכדורגל שלמה מרין ואלוף ישראל בטניס שולחן שמחה פינקלשטיין.

אלא שאיש מהם לא חשב אז על הגנה או על התקפה. ואומנם היה קשה לחשוב על כך תחת איום תחמושת, הנתון בידי גבר מתוח, שחזר ואמר מפעם לפעם: "אם מישהו ירים את הראש אני אדפוק בו כדור רים. אם תשכבו בשקט, שום דבר לא יקרה לכם."

"הרגשתי שהאיש הזה מסוגל ללחוץ על ההדק בגלל סיבה שטותית ביותר," הסביר מנהל המיפעל אחרי יומיים. "הוא היה יר תר מדי עצבני. התפללתי בליבי שהטלפון לא יצלצל במיקרה. אפילו צילצול הטלפון היה יכול לגרום לאסון."

המוז כסף והמוז זמן

השודד הראשון היה עצבני, על סף התפרצות, היה חברו, שהגיע אחי ריו, היפוכו הגמור. הוא נכנס לחדר רק לאחר שהשודד המזוין, שניצב כבר מעל ארבעת אנשי הנהלה השרועים על הרציפה, קרא לו: "דויד, היננס!" הוא היה גבוה, קר וישקט. במשך כל הזמן הוא השמיע רק מילים ספורות, הקשורות בביצוע השוד. השודד השני הכניס איתו לחדר את פועל הנקיון, שהתחיל כבר בעבודתו, כנהוג, ב שעה ארבע וחצי. הוא פקד על הפועל ל השתרע על-יד בעל המיפעל. הגבר כיסה את פניו במטפחת לבנה גדולה, בה נשארו רק שני חורים לעיניו. הוא לא עזב, אף לרגע את אקדחו. על כפות ידיו — כדוגמת חברו — הוא לבש כפפות תוצרת בית, שנותרו, כנראה, במיוחד לצורך השוד.

מייד אחרי שניכנס, פתח השודד השני, בשלושה אולמפיות, במלאכתו. הוא ניגש ל קופה, שהיתה פתוחה באותה שעה, והחל לרוקן אותה מכל תוכנה. קופסה אחר קופ-

האקדח שלא ידה, בידי המנהל